

Orthodoxæ sufficienter ex sola & unica scriptura probari possit, quia tamen tela adversariorum non ex scripto Dei, sed ficto rationis depromuntur armamentario, hinc fit, ut ea non tam facile & dextrè propellere queamus, si Philosophiæ ignari extiterimus. Accedit, quod plurimi in Theologiâ occurrant termini, iique difficiles sæpe & obscuri, (quod locos Theologicos perlustranti patet) quos antea è Philosophiæ penetralibus cognovisse debemus, si feliciter controversias Theologicas decidere & componere optamus. Inde rectè dixit, quicumque dixit: Nisi accuratius homines incipiant philosophari, futurum, ut nullus sectarum, nullus errorum sit finis futurus, quandoquidem hac ignoratione accidat, ut neq; accipere legitimè, neque reddere rationes disputatores imperiti valeant. Quem in finem narrat Severinus Boëthius, Philosophus Romanus, quòd, cum lecta esset Epistola Concilii Chalcedonenis, in qua dictum, Christum unam quidem esse Personam, in illo tamen duas esse Naturas, interrogaverint, quid discriminis esset inter Personam & Naturam, omnesq; clamaverint de Personis & Natura, nemo tamen assignare potuerit, quidnam Persona esset. Vide B. Chemn. p. 1. L. c. 4. Maluit quidè Ecclesia simplici sermone uti, & sicut credit, ita etiam loqui, sed propter varia exorta Hæreticorum certamina, Ecclesiam coactam fuisse, terminis uti Philosophicis, quo nempe Hæreticos è latibulis suis protrahere potuerit, ipsimet fatentur Theologi. Eorum igitur opera minimè contemnenda videtur, qui terminos hos è Philosophia petitos exponunt, & in quo significato sumendi sint, ostendunt. Hinc Exercitium de SUBSISTENTIA Eruditorum censuræ subicere animum induxi, solâ ad id ducto rei quam præstat ejus in Theologia cognitio, utilitate; difficultas quidem abstertere nos potuisset, at summa ejus nos vicit utilitas. Quæ quoq; Lectorem, cui quicumque sit, omnia bona precamur, eò permovebit, ut sinistra, quæ ea de re fortè ferri possent: